

РЕШЕНИЕ

№ 28140

гр. София, 25.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 04.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2213** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с §2 във връзка с чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на решение № 1885 от 26.02.2025 г., постановено по адм. дело № 10424 по описа за 2024 г. на Върховния административен съд (ВАС), Първо отделение, с което е отменено изцяло Решение № 15078 от 20.08.2024 г., постановено по адм. дело № 7983 по описа за 2021 г. на Административен съд – София град (АССГ), Трето отделение, 49 – ти състав, с която е уважена жалбата на „Н. - клон България“ К., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представявано от управителя В. Н. П. срещу Ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22200 – 02073 – 091 - 001 от 12.01.2021г., издаден от Ф. С. Й., на длъжност началник на сектор при ТД на НАП С. град, възложил ревизията и С. А. К., на длъжност - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърдени с Решение № 1005 от 05.07.2021г., на Директор на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, като делото е върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав.

Оспорващият иска съдът да отмени РА като незаконосъобразен, немотивиран и необоснован, съставен в нарушение на ЗДДС, ДОПК и практиката на ВАС и СЕС. Инвокират се доводи, че актът е явно необоснован и немотивиран, тъй като фактическите констатации и правните изводи на органите по приходите не се подкрепят и са в противоречие със събраните в ревизионното производство доказателства. Посочва се, че ревизията е повторна по смисъла на чл.155, ал.4 от ДОПК, но органите по приходите не са съобразили дадените указания с отменителното решение на директора на дирекция“ОДОП“, а именно да съберат нужните доказателства чрез инициране

на процедура по обмен на информация. Твърди се, че дружеството е спазило всички изисквания на ЗДДС при извършените от него ВОД, като е представило всички изискуеми документи доказващи този факт. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от процесуалния му представител адв. Д., който поддържа жалбата. Предлага да се уважи и претендира сторените съдебно – деловодни разноски по делото, съгласно представен списък. Прави възражение за прекомерност на търсеното от ответника юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. П., която, който оспорва жалбата и предлага РА да се потвърди по съображенията, изложени в решението на административния орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес по спора за три съдебни инстанции.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с изпълнението на Решение № 485 от 30.03.2020г. на директора на дирекция “ОДОП”, с което е отменен ревизионен акт (РА) № Р-2222-10180-06811-091-001 от 25.09.2019 г. в оспорената част на установени резултати по ЗДДС за данъчните периоди от 01.06.2018 г. до 31.07.2018 г. и е върната административната преписка на органа, издал Заповедта за възлагане на ревизия (ЗВР). В изпълнение на решението на директора на ДОДОП е издадена ЗВР № Р-2200-22200-02073-020-001 от 10.04.2020 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, Ф. С. Й., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на „Н. – клон България“ К.. В нея е записано, че обхваща на производството е за следните видове задължения по периоди: Данък върху добавената стойност за периода 01.06.2018 г. до 31.07.2018 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от С. А. К., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и М. В. Н., на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 02.06.2020 г. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2200-22200-02073-020-002 от 01.09.2020г., издадена от Г. М. В.-Н., на длъжност началник на сектор „Ревизии“, в качеството на заместник на Ф. Й., е продължен срокът за извършване на ревизията до 02.11.2020 г. Заповедта е връчена на 01.09.2020 г. по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2200-22200-02073-092–001 от 19.11.2020 г., връчен на 03.12.2020 г. по електронен път. Срещу РД е подадено възражение с вх. № 53-00-3265 от 18.12.2020 г. и с него не са представени допълнителни доказателства.

Издаден е РА № Р–2200-22200-02073-091–001 от 12.01.2021 г., с който са установени задължения за донасяне в размер общо 259130,03 лв. и лихвите за просрочия към тях в размер общо на 63 748,92 лв. РА е връчен на 19.01.2021 г. по електронен път.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53–00–278 от 02.02.2021 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23–22–253 от 05.02.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между „Н.-клон България“ К. и директора на дирекция ОДОП С., до 10.07.2021 г. В продължения срок, ответникът се е произнесъл с решение № 1005 от 05.07.2021 г., с което е потвърдил РА изцяло.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка:

Процесната ревизия е повторна за разглежданите периоди и видове задължения.

Жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, считано от 10.04.2013 г., deregистриран е на 03.08.2018

г. и отново регистриран на 07.09.2018 г. Дейността му е търговия с мобилни телефонни апарати. Във връзка с дадените указания от директора на ДОДОП при повторната ревизия на 01.07.2020 г. на жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ) №Р-2200-22200-02073-040-001 от 23.06.2020 г. В отговор на 01.07.2020 г. са представени изискваните документи с 13 бр. придружителни писма.

С Протокол КД-73 № Р-2200-22200-02073-П.-001 от 09.06.2020 г. са присъединени доказателствата от първата ревизия.

По отношение на декларираните доставки, като получател (покупки) и упражнено за тях право на приспадане на данъчен кредит. Съгласно мотивите в РД и РА са посочени данни за декларираните вътреобщностни придобивания (В.) на стоки от 4 чуждестранни доставчици: GSM С. V.O.F. с VIN NL821071257B01, EUROPIAN 7 S. MARKETING B.V. с VIN NL819743732B01, G.K.T. B.V. с VIN NL850104828B01 и ORTAKENT BENELUX B.V. с VIN NL851077481B01. В насока на дадените от решаващия орган указания в РД е анализиран стоковия поток, представените документи (инвойси и товарителници) за декларираните В. и извършени плащания към доставчиците. Установено е, че придобитите от В. мобилни апарати са заприходени по счетоводна сметка 304 - Стоки.

Допълнително установените с РА спорни задължения за данъчните периоди м. 06.2018 г. и м. 07.2018 г. произтичат от непризнато прилагане на нулева данъчна ставка и доначислен 20% ДДС общо в размер на 259 130,03 лв., върху данъчна основа общо в размер на 1 295 650,10 лв., за декларираните от жалбоподателя вътреобщностни доставки (ВОД) на стоки, документирани с 8 фактури, описани на стр. 7 и 9 в РД, които са издадени към следните 3 чуждестранни дружества – получатели: ORGATEK KFT, ORTAKENT BENELUX B и HARVA L. S.R.O.. За тези 3 дружества, още в хода на първата ревизия, след проверка е установено, че са с валидни VIN към датата на осъществяване на доставките и не попадат в рисков списъци. Органите по приходите са формирали извод, че за процесните ВОД не са представени доказателства за транспорт на стоките, съгласно изискванията на чл. 45, ал. 2 от Правилника за прилагане на закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС), поради което на основание чл. 46, ал. 1 от ППЗДДС, във вр. с чл. 53, ал. 1 от ЗДДС същите следва да се третират като облагаеми с 20% ДДС.

За доставките с получател ORTAKENT BENELUX B.V., N., описани на стр. 7 в РД, по спорните 2 фактури (№23 от 12.06.2018 г. и №24/14.06.2018 г.), са представени съответните 2 инвойси, възлизащи на обща стойност 76 286 евро. За удостоверяване на транспорта по двете фактури е представено копие на ЧМР №891256, с адрес на доставка - Van D. Kunstraat 14-A2521 BB's – Gravenhage, N., дата на получаване на стоката 20.06.2018 г. и вписан превозвач CARRETTA FREIGHT FORWARDING L., T.. Съгласно декларация с вх. № Р-22002220002073-ПРД-003-И от 17.07.2020 г. транспортът е за сметка на клиента. Констатирано е, че в ЧМР няма посочен вид и регистрационен номер на транспортното средство, поради което не може да се извърши проверка, за да се установи преминаване на границата на страната.

При анализ на аналитичен регистър на счетоводна сметка 304 - Стоки за м. 06.2018 г. е установено, че мобилните апарати марка А. iPhone X 64GB, предмет на доставка по позиция 1 от фактура № 23 от 12.06.2018 г., са осчетоводени по дебита на същата сметка в началото на периода – 115 бр., продадените 9 бр. са изписани по кредита на сметката, като същото се отнася и за другия вид стока по позиция 1 от фактура № 23 - В. Q1O. Аналогична справка е извършена и за мобилните апарати от втората спорна фактура № 24 от 14.06.2018 г.

Съгласно РД в хода на ревизията е изисквана справка за стоковия поток за ревизирания период, но от представената такава за м. 06.2018 г. органите по приходите не са установили по безспорен начин продажбата на описаните във фактурите мобилни устройства към ORTAKENT BENELUX B. В справката не са отразени продажби към цитирания контрагент. В представената справка са

описани закупените мобилни устройства през м. 06 и м. 07.2018 г., за които е начислен ДДС с протоколи по чл. 117, като продажбата на по-голямата част от тях е в период извън ревизирания. За доставките с получател ORGATEK KFT, описани на стр. 7 в РД, по спорните 3 фактури (№ 27 от 06.07.2018 г., № 29 от 11.07.2018 г. и № 31 от 23.07.2018 г.), са представени съответните 3 инвойси, възлизащи на обща стойност 283 210,60 евро. Посоченият в инвойсите адрес на доставка е С., при условия на доставка DDP С.. За удостоверяване на транспорта са представени копия на 3 международни товарителници (ЧМР) №961235, №969538 и №968221, с вписан превозвач MCL LOGISTIK, Istanbul, Т.. Начална точка на транспорта – [населено място], [улица]. Положен е печат на ORGATEK KFT, че стоката по фактурите е получена в К., съответно на 11.07.2018 г. – пратка с тегло 1 085 кг и опаковка 85 кутии; на 26.07.2018 г. – пратка с тегло 141 кг и опаковка 12 кутии и на 16.07.2018 г. – пратка с тегло 241 кг и опаковка 21 кутии. Констатирано, че в ЧМР няма посочен вид и регистрационен номер на транспортното средство, поради което не може да се извърши проверка за да се установи преминаване на границата на страната.

Съгласно РД при анализ на стоковите наличности за ревизираните периоди е установено, че мобилните апарати с марка S. E1205 са закупени през предходния м. 05.2018 г. от JSM company с VIN NL82107127801, за което е самоначислен ДДС с Протокол №16 от 01.06.2018 г. – (470 бр.*15 евро ед. Ц.). Стоките са заведени по дебита на сч. с-ка 304 - Стоки под №82 по цена на придобиване в общ размер на 13 788,60 лв. (7050 евро). През м. 07.2018 г. същата марка телефони са налични в началото на периода и по счетоводни данни е изписана продажба на 470 бр.

По отношение на първия артикул от фактура № 27 от 06.07.2018 г. S. J610FD -180 бр., стоките са заведени по дебита на сч. с-ка 304 Стоки под №71 в началото на м. 07 и са изписани в края на периода.

В РД е констатирано, че по представена справка за стоков поток за м. 06.2018 г. по фактура №27 от 06.07.2018 г. на ORGATEK KFT са продадени мобилни апарати, описани в таблица на стр. 8 в РД.

За мобилните устройства по фактура № 31 от 23.07.2018 г. при анализ на счетоводните справки е установено следното:

1. iPhone X 256GB- 23 бр.*1381 евро е заведен в аналитичния регистър на сч. с-ка 304 под №45. В началото на м. 07.2018 г. са налични 23 бр., в края на периода са изписани по кредита на същата сметка 23 бр., като продадени. В справка стоков поток за м. 06 и м. 07 липсват, като марка, количество и стойност на продаден продукт.

2. В. Q10 е заведен в аналитичния регистър под №47. В началото на м. 07 са налични 512 бр., които са изписани като продадени в края на периода, но съгласно справка стоков поток за ревизирания период не е установено на кого са продадени. Аналогичен анализ е извършен и по отношение на мобилните апарати, продадени с фактура № 29 от 11.07.2018 г. Съгласно РД от приложената справка за стоковия поток за ревизираните периоди не може да са установи, че стоките действително са продадени на описаните във фактурите контрагенти.

Приложени са потвърждения от получателя на стоките, съгласно които стоките са получени в К., [улица] на следните дати: 26.07.2018 г., 16.07.2018 г. и 11.07.2018 г. Потвържденията са от 10.01.2020 г. При направена в хода на първата ревизия справка в Г. е установено, че на посочения адрес 28-32 Everest S., С. се намира G. LOGISTIC, G. L. L. - 28-32 Everest, Aradippou, 7100 Larasa, С..

За доставките с получател HAVRA L., SLOVAKIA с VIN SK2120472068, описани на стр. 9 в РД, по спорните 3 фактури (№26 от 04.07.2018 г., № 28 от 09.07.2018 г. и № 30 от 17.07.2018 г.), са представени съответните 3 инвойси, възлизащи на обща стойност 301 008,80 евро. Констатирани са аналогични обстоятелства като за предходния описан получател, но с вписан в ЧМР превозвач

UNIPARCEL L., Л., Великобритания. Посоченият в инвойсите адрес на доставка също е С., при условия на доставка DDP С.. Приложени са ЧМР №695218 и №695310 с печат на HAVRA L., SLOVAKIA, че стоката по фактурите е получена в К., съответно на нечетлива дата – пратка с тегло 174 кг и опаковка 14 кутии; на 12.07.2018 г. – пратка с тегло 201 кг и опаковка 25 кутии и на 20.07.2018 г. – пратка с тегло 201 кг и опаковка 25 кутии. В тези случаи също е констатирано, че в ЧМР няма посочен вид и регистрационен номер на транспортното средство, поради което не може да се извърши проверка, за да се установи преминаване на границата на страната. Отделно за представените товарителници е констатирано хронологично несъответствие в поредността на номерата им.

При направена в хода на първата ревизия проверка в Търговския регистър на Великобритания за цитирания превозвач е установено, че собственик е българин, живеещ във Великобритания. Дейността на компанията, която е била таксиметрова дейност и хамалски услуги, е прекратена през м. 11.2018 г.

Към инвойс №26 е представено потвърждение от получателя с адрес Б., Клинцова 35, съгласно което дружеството потвърждава, че стоките, подробно описани по количество, единична цена са доставени на 10.07.2018 г. в К., [улица], като са продадени на дружество, регистрирано за целите на ДДС там.

Към инвойс №28 е приложено потвърдително писмо от получателя, че описаната стока е получена на 12.07.2018 г.

Потвърдителните писма са изготвени на 15.01.2020 г., но органите по приходите са приели, че приложените документи са антидатирани.

Съгласно посочените фактически и правни основания с РА е доначислен ДДС за съответните спорни 2 данъчни периоди: за м. 06.2018 г. – в размер на 29 840,49 лв. и за м. 07.2018 г. – в размер на 229 289,54 лв., респективно с акта са изменени декларираните нулеви резултати по ЗДДС за тези периоди и са определени съответните резултати и лихви за просрочие: за м. 06.2018 г. – ДДС за внасяне в размер на 29 840,49 лв. и лихви в размер на 7 568,49 лв. и за м. 07.2018 г. – ДДС за внасяне в размер на 229 289,54 лв. и лихви в размер на 56 180,43 лв.

В срока по чл.152 от ДОПК жалбоподателят е обжалвал РА № Р-2200-22200-02073-091-001 от 29.01.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], който с Решение № 1005 от 05.07.2021г. е потвърдил изцяло РА.

В хода на настоящето съдебно производство като писмени доказателства са приети материалите, съдържащи се в адм. дело № 798Знпо описа на АССГ, Трето отделение 49 – ти състав и адм. дело № 10424 по описа за 2024 г. на ВАС, Първо отделение, както и представите от страните във връзка с дадените им указания.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

В чл. 7 от ЗДДС е дадено определение на вътреобщностната доставка (ВОД) и това е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато

получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка.

От така даденото определение на ВОД, за да е налице такава доставка трябва да се изпълнени едновременно следните изисквания:

- доставчикът да е регистрирано по ЗДДС лице;
- получателят да е регистрирано по ДДС лице в друга държава членка;
- стоките задължително да се транспортират или превозват до друга държава членка; и
- доставката да е възмездна.

Съгласно чл. 53 от ЗДДС (в приложимата редакция) ал.1.Облагаеми с нулева ставка на данъка са вътреобщностните доставки по чл. 7, с изключение на свободените вътреобщностни доставки по чл. 38, ал. 2. Ал. 2 - Документите, удостоверяващи извършването на вътреобщностната доставка, се определят с правилника за прилагане на закона. Ал. 3 - Ако доставчикът не се снабди с документите по ал. 2 до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът по доставката е станал изискуем, ал. 1 не се прилага. Ако впоследствие доставчикът се снабди с документите по ал. 2, той коригира резултата от прилагането на тази алинея по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

Националната разпоредба на чл. 53, ал. 2 от ЗДДС предвижда, че документите, удостоверяващи извършването на ВОД, са посочени в Правилника за прилагане на закона. Тъй като процесните доставки са осъществени през 2018 г., то следва да се съобрази текста на чл. 45 ППЗДДС в приложимата му тогава редакция, която казва, че „За доказване на вътреобщностна доставка на стоки доставчикът следва да разполага със следните документи:

1. документ за доставката:

- а) фактура за доставката, в която, когато получателят е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, се посочва идентификационният номер по ДДС на получателя, издаден от държава членка, под който номер му е извършена доставката;
- б) протокол по чл. 117, ал. 2 от закона - в случаите на вътреобщностна доставка по чл. 7, ал. 4 от закона;
- в) документ по чл. 168, ал. 8 от закона - когато доставчикът е физическо лице, което не е едноличен търговец и не е регистрирано по закона;

2. документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка:

- а) транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и дължностното му качество, име на лицето, получило стоките, и дължностното му качество;
- б) транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.“

Съгласно чл. 46 ППЗДДС (в приложимата редакция) Ал. 1 – В случай, че доставчикът не се снабди с документите по чл. 45 до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът за доставката е станал изискуем, се счита, че доставката е облагаема със ставка 20 на сто. Ал. 2 – В случаите по ал.1 данъкът се начислява от доставчика чрез издаване на протокол по чл. 117, ал.2 от закона. Ал. 3 – протоколът по ал. 2 се издава в 15 – дневен срок, считано от последния календарен месец, следващ календарния месец, през който данъкът за доставката е станал изискуем. Ал. 4 – Когато впоследствие доставчикът се снабди с необходимите документи, той коригира резултат от прилагането на ал. 1 и 2 чрез анулиране на протокола по ал., 2 За анулирането не се издава нов протокол. Ал. 5 – Анулирането по ал. 4 се извършва в 5 – дневен срок, считано от датата, на която лицето се е снабдило с необходимите документи.

Въпрос за ВОД има своята регламентация и в чл. 138, §1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 година, относно общата система на данъка върху добавената стойност, глава 4 „Освобождавания на вътреобщностни сделки“. Посоченият текст предвижда, че държавите - членки освобождават доставката на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън съответната им територия, но на територията на Общността, от или за сметка на продавача или клиента, придобиващ стоките за друго данъчнозадължено лице или за данъчно незадължено юридическо лице, действащо в това си качество в държава-членка, различна от тази, в която е започнало изпращането или превозът на стоката.

Въпросът за ВОД е бил обект и на изследване от СЕС, който е предвидил, че при липсата на конкретна разпоредба в Директива 2006/112 относно доказателствата, който трябва да представят данъчнозадължените лица, за да бъдат освободени от ДДС., в правомощията на държавите членки е да определят, в съответствие с член 131 от Директива 2006/112, условията, при които освобождават вътреобщностните доставки от ДДС, с оглед да гарантират правилното и ясно прилагане на посочените разпоредби за освобождаване да предотвратят всяка евентуална измама, избягане на данъци или злоупотреба. При упражняване на своите правомощия обаче държавите членки следва да спазват основните принципи на правото, част от правния ред на Съюза, сред който фигурират по-конкретно принципът на правната сигурност и принципът на пропорционалност.

Безспорно е установено по делото, че превозът е организиран от получателите и за сметка на клиента, поради което приложение намира правилото, разписано в чл. 45, т. 2 ППЗДДС (в относимата редакция). Не е спорно между страните, че за превоза на стоките по процесиите ВОД са представени международни товарителници - ЧМР, съдържащи данни за изпращач, получател, товарен и разтоварен пункт, с положени печати и подписи на изпращача, превозвача и получателя. Съдържа се и описание на транспортираната стока по вид и количество.

Сред приетите писмени доказателства се съдържат и писмени потвърждения за получените стоки по вид и количество, данни за инвойс, дата на получаване и крайна дестинация на получените стоките.

Настоящият съдебен състав намира, че приетите по делото писмени документи само от външна страна изпълняват изискването на чл. 45, т. 2 ППЗДДС, с което се цели показване формалното изпълнение на нормативното изискване.

В нито едно от представените писмени потвърждения и ЧМР не се съдържат данни за транспортното средство, с което е осъществена конкретната доставка, а именно регистрационния му номер, модел и марка на същото. При липсата на такава конкретика не е изпълнено нормативното изискване, независимо, че в документите е посочен превозвачът. Това е така, защото превозът не се извършва от вписаната на фирмата, за която се твърди, че го е осъществила, а чрез фактическото транспортиране на стоката с конкретно превозно средство. Доказването на реално извършения превоз се осъществява с индивидуализирането на превозното средство – регистрационен номер. В случая по делото не се съдържат такива данни, поради което настоящият съдебен състав приема, че не е изпълнено изискването на чл. 45, т. 2 ППЗДДС за доказване на осъществения превоз. Недоказване изпълнението на изискването на чл. 45, т. 2 ППЗДДС представлява недоказване на осъществения ВОД по смисъла на чл. 7 ЗДДС. В този смисъл е и съдебната практика – решение № 3577 от 22.03.2017 г. по адм. дело № 4861/2016 г. на ВАС, Първо отделение.

На следващо място, в хода на съдебното производство жалбоподателят не ангажира абсолютно никакви писмени доказателства, които да индивидуализират предмета на спорните ВОД. Не е спорно между страните, че доставките са на различни количества и модели телефонни апарати. Начинът, по който са описани стоките в ЧМР и фактури – марка и количество, не ги индивидуализират, а единствено ги определят като род. Именно липсата на индивидуализация на стоката – непосочване на всеки отделен ИМЕІ, води до невъзможност за нейното проследяване. Действително нормативната уредба не е задължава доставчика да представи конкретните индивидуализирани данни на всеки апарат.

Не на последно място, трябва да се посочи, че нито в хода на ревизионното производство, нито в хода на съдебното производство не се ангажираха писмени доказателства, които да съдържат информация за имената на лицата предали и получили стоката, както и длъжностните им качества. Липсата на такава информация не може да бъде заменена от недопуснатото искане на оспорващия да се изиска информация от данъчните служби на К. и У. по реда на чл. 171 ЗДДС.

Що се касае до въпроса спазване изискването на чл. 46 ППЗДДС, то също от страна на жалбоподателя не бяха ангажирани писмени документи, които да опровергават изводът на органите по приходите, че ангажираните потвърждения са антидатирани, както и че е спазена процедурата за тяхното отчитане.

На следващо място, в хода на съдебното производство не бе опроверган изводът на органите по приходите относно неточните данни за мястото на съхранение на стоките в периода от получаването до експортирането им, както и товареното им, тъй като жалбоподателят не посочва да има назначени лица. Тук следва да се посочи, че от ангажираните писмени доказателства по делото не се установява оспорващият да има осчетоводени продажби към ORTAKENT BENELUX B.

По тези съображения жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и доказана, а РА да се потвърди в обжалваната му част като правилен и законосъобразен.

При този изхода на делото следва да се уважи искането на директора на ДОДОП за присъждане на разноски по реда на чл. 226, ал. 3 във вр. чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК,

като жалбоподателят, „Н. клон България“ К., следва да бъде осъден да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 17565,16 лева, определено съгласно с чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал.2, т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за всяка инстанция или общо 52695,48 лв. за три инстанции и разноски в размер на 1 700,00 лв. – внесена държавна такса за касационно обжалване, или общо съдебно – деловодни разноски по делото в размер на 54 395, 48 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Н. - клон България“ К., ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22200 – 02073 – 091 - 001 от 12.01.2021г., издаден от органи по приходите, потвърдени с Решение № 1005 от 05.07.2021г., на Директор на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Н. - клон България“ К., ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 54395,48 (петдесет и четири хиляди триста деветдесет и пет лева и четиридесет и осем стотинки) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: